

de tederheden

*weet je nog de tederheden,
water dat kabbelt over
een rots, het woud dat
zwijgt en ritselt*

*korstmos op een schors,
een koolmees tokkelt
zijn twee noten*

*we stonden gebogen
over een schotel, een wit-
omrande zwam waar
een engel op zetelt,
de berken als oosterse
schonen verborgen
onder een lichtpaarse sluier*

*tederheden in een winterse
maand: lorken, beuken
wachten op een teken,
zwarte botten aan een es*

*hou je in, zei het woud,
hou je pas in, herhaalt
het water, vertraag als
leisteen, draag je verleden
in lagen en schilfers*

*zolang al is de aarde bezig,
keert zich om en om alsof
ze een hoofd is op een schouder
en jij daar loopt in het oude spoor*

*een verwachte gast, een reiziger
rusteloos onderweg naar tederheden
in een huis van eindeloos bewegen
en alles staat stil en kijkt je aan*

(een impressie uit de vallei van de Lesse)

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society, www.ggf.be